

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr.11.307 van 21 mei 2015
in de zaak A. 215.611/XIV-36.372**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Julien Hardy
 kantoor houdend te 1400 Nijvel
 rue des Brasseurs 30
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de COMMISSARIS-GENERAAL VOOR DE VLUCHTELINGEN
EN DE STAATLOZEN

Het cassatieberoep, ingesteld op 16 april 2015, strekt tot de cassatie van het arrest nr. 140.993 van 13 maart 2015 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 21 april 2015aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van Stateen van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

1. Artikel 62 van de wet van 15 december 1980 ‘betreffende de toegang tot het grondgebied,het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen’ (hierna: de vreemdelingenwet)heeft geen betrekking opjurisdictionelebeslissingen zoals het bestreden arrest. Verzoeker verwijst naar de artikelen48/3 en 48/7 van de vreemdelingenwetdoch zonder aan te geven op welke wijze deze bepalingen zouden zijngeschonden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen stelt in het bestreden arrest dat uit het medisch attest dat verzoeker heeft aangebracht niet blijkt dat hij niet in staat zou zijn om op coherente en consistente wijze verklaringen af te leggen en zijn vrees voor vervolging aannemelijk te maken. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verwijst daarbij ook nog naar het verslag van het gehoor voor het commissariaat-generaal waaruit blijkt dat dit op een normale wijze is verlopen en niets er op wijst dat verzoeker niet in staat was om zijn relaas uiteen te zetten. Daarmee wordt wel degelijk ingegaan op verzoekers aangevoerde psychiatrische problemen en is er voldaan aan de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen.

De artikelen 1319, 1320 en 1322 van het Burgerlijk Wetboek houden in dat de rechter aan een akte geen uitlegging mag geven die niet verenigbaar is met debewoordingen of de inhoud ervan. Verzoeker haalt aan dat uit het voorgelegd medisch attest blijkt dat hij aan chronisch alcoholisme lijdt, dat hij door een psychiater wordt opgevolgd en dat hij onder medicatie is. Volgens verzoeker is het een “feit van algemeen bekendheid” dat deze elementen duidelijk van aard zijn de herinneringen en de samenhang van zijn verklaringen aan te tasten. In het bestreden arrest wordt het medisch attest in de beoordeling betrokken en wordt er tevens gesteund op het gehoorverslag in het administratief dossier. Verzoeker maakt dan ook geen schending van de bewijskracht van het door hem voorgelegde document aannemelijk. Bovendien behoort de beoordeling van de authenticiteit en de bewijskracht van neergelegde stukken tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die in een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal over de volle rechtsmacht beschikt. Het komt niet aan de Raad van State als administratieve cassatierechter toe om die beoordeling opnieuw te doen. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is tekortgekomen aan de “zorgvuldigheids- en medewerkingsplicht” en aan het recht op een eerlijke procedure die volgens verzoeker vervat zijn in artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955.

Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op eenentwintig mei tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams